

[Lykketoft]

over for hullerne i vores skattesystem. Der er en lang liste, og jeg skal gerne bidrage med at læse den op, men det vil formanden næppe acceptere som en udvidelse af de korte bemærkninger. Man kender jo Socialdemokratiets bud på en lang række af disse områder.

Det er altså ikke, kan jeg sige til hr. Kim Behnke, en forhøjet CO₂-afgift eller lignende, der skal til for at klare Østhjælpen, men jeg havde nær sagt: Hvis det eneste, man kunne blive enig om, var, at vi skulle betale et par hundrede kroner hver ekstra til Øst, synes jeg også, det ville være acceptabelt, men det er ikke nødvendigt at mønte det ud på den måde, som hr. Kim Behnke åbenbart forestillede sig, som en generel beskatning. Der er masser af muligheder ved at tage fat på, hvor lovgivningen udnyttes utilsigtet i dag, og de muligheder vil vi koncentrere os om, derunder restancinddrivelse.

Endelig skal jeg bare sige til hr. Svend Heiselberg, at han nu ikke skal tro på alle de notater, han får ovre fra Finansministeriet. Der laves meget også mindre seriøst arbejde i en politisk sags tjeneste i ministerierne, og de regnestykker, jeg har set opstillet over, hvad det vil koste at imødekomme vore naturlige krav om klargøring af borgernes rettigheder, af borgernes krav på hurtige og forståelige svar, afkortning af kødannelser osv., har intet som helst med virkeligheden at gøre.

I øvrigt har Socialdemokratiet jo heller ikke sagt, at vi med ét slag kan afskaffe alle kødannelser i det offentlige system, men vi har sagt, at det må være et helt overordnet hensyn, at man tilrettelægger tingene bedre. Vi har også peget på, at de steder, hvor man faktisk har gjort noget for at fjerne kødannelser, eksempelvis i lægernes venteværelser, er ekspeditionerne jo ikke blevet dyrere af det. En ordentlig organisering af det offentlige system kan ofte klare, at opgaver, der i dag ikke løses tilfredsstillende, bliver løst tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelvéd (RV):

Det er ganske rigtigt, at Socialdemokratiet ligesom vi andre respekterer indgåede forlig – det sagde jeg også i mit spørgsmål til hr. Lykketoft – og det er også rigtigt, at der nu foreligger en aftale om via to forskellige kombinationer af flertal at spare ca. 500 mio. kr. og ca. 150

mio. kr. godt og vel i 1991-92. Det ville være lidt ærgerligt, hvis det var sådan, at vi på nuværende tidspunkt havde accepteret, at det så også er, hvad vi kan opnå i forbindelse med finanslovforhandlingerne for 1992. Men det hørte jeg ikke hr. Lykketoft sige. Jeg hørte faktisk, at vi også med Socialdemokratiets medvirken i forligskredsen kan drøfte, om vi kan finde yderligere besparelser for 1992, og at vi ikke nødvendigvis skal vente, til udvalgsarbejdet er færdigt i marts 1992, med at tage fat på den slags drøftelser, og det er jeg tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det var tilfredsstillende, at hr. Lykketoft gav udtryk for, at Socialdemokratiet er indstillet på at finde besparelser på forsvarsbudgettet, men når hr. Lykketoft nu siger, at han vil finde besparelser ud over de 650 mio. kr., som er fundet, må jeg lige gøre opmærksom på, at det for os er svært at se, at indkøbet af Stingermissiler er udtryk for en besparelse – det er dog en mærkelig måde at sætte tal op på.

Sandheden er jo, at man indgik en aftale om at købe for 990 mio. kr. missiler i 1985-kroner, og det vil sige, at der er tale om et langt højere beløb i dagens penge. I en situation, hvor Bush annoncerede den største amerikanske nedrustning nogen sinde, indgår Socialdemokratiet og regeringen en sådan aftale. Jeg synes ikke, det tyder på, at man vil gå særlig seriøst ind i de overvejelser, men hvis man alligevel vil være seriøs vedrørende forsvarsnedskæringer, synes jeg virkelig, at man burde tage dette spørgsmål op. Det er da rigtigt nok, som hr. Lykketoft siger, at man skal holde indgåede aftaler – og det synes jeg er et meget sympatisk træk – men man har vel altid lov til at tage en aftale op til nyvurdering, hvis der kommer nye momenter frem. Jeg ved ikke, om Socialdemokratiet var bekendt med Bush' initiativ, den dag man indgik aftalen, men det har jeg på fornemmelsen at man ikke var, for det kom jo ret sent på dagen. Derfor vil jeg gerne spørge, om det ikke kan give Socialdemokratiet anledning til at tage spørgsmålet op med regeringen og foreslå, at Danmark i den foreliggende situation med nedrustningsinitiativer annullerer denne handel. Det har man altid mulighed for, og jeg vil meget kraftigt opfordre til, at man gør det ud fra almindelig sund fornuft og ud fra, at det er